

PARAULA I VIDA

Feliç Any de gràcia 2022

Feliç Any Nou a tots! Comencem una nova pàgina de la nostra història personal i de la història de la humanitat. Sabem que Déu fa camí amb nosaltres, perquè Ell és el Senyor de la història. Sempre estem en les seves mans de Pare. Donem-li gràcies a Déu per la vida que ens ha concedit, per les persones bones que han marcat la nostra vida fins ara, i demanem-li la seva saviesa i la seva gràcia per poder viure responsablement cada instant del nou any amb fe, amb esperança i amb caritat. Cada dia el Senyor se'ns farà trobadís, cada dia vindrà al nostre encontre i cada dia encaminarà els nostres passos per camins de pau. Que Ell sigui lloat, i que vingui quan arribi el moment de la partença, per menar-nos a la vida per sempre, i estar on Ell està. Mentre som en aquest món, aprofitem el temps de gràcia que se'ns concedeix per a fer el bé i per a esperar la vinguda del Senyor amb tota confiança.

Feliç Any Nou a tots! En iniciar el nou Any, celebrem la Jornada Mundial per la Pau, i deixem ressonar dintre nostre les paraules dels àngels als pastors, «*Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra Pau als homes que estima el Senyor!*» (Lc 2,14). Aquest any ha de servir per a donar a Déu la glòria que Ell es mereix, i per a acollir el do de la Pau per a totes les persones que estimem i coneixem, i per a tots els homes i dones del nostre món. La «Pau» resumeix i conté tots els béns que el Messies ens ha portat amb la seva vinguda com a Redemptor i alhora resumeix tot el que els deixebles del Crist hem d'aportar al nostre món amb l'amor i el testimoniatge de la nostra fe: «*Quan entreu en una casa, digueu primer: "Pau en aquesta casa"*» (Lc 10,5). Preguem per la pau, aprofundim iniciatives de pau, eduquem i deixem-nos educar

per a la pau. Pau que és justícia, reconciliació, solidaritat en la pandèmia i respecte pels drets humans.

Feliç Any Nou a tots! ¿Ens adonem que la vida és un immens regal, que no podem malgastar, ni perdre, ni destruir? L'hem d'aprofitar i viure, no amb superficialitat, o amb disbauxes, o de forma materialista, sinó omplint-la de sentit i d'amor, de generositat, de fe i d'esperança. Perquè és temps de trobar Déu, de viure en Déu, i temps cap a l'eternitat quan «*Déu ho serà tot en tots*» (1Co 15,28). Siguem agraïts per la vida rebuda. El temps ens és donat per a cercar el qui és intemporal, l'Amo del temps i el Senyor de la història. Déu s'ha encarnat en Jesús de Natzeret i es continua fent trobadís en els moments diversos de la nostra història personal i en la història del món. És en Jesucrist que el temps adquireix la seva dimensió definitiva, perquè l'etern irromp en el que és temporal. I, en el córrer dels dies i dels anys, es fa present el Déu-amb-nosaltres, l'Emmanuel. La resposta a un Amor tan immens no pot ser altra que l'amor, i només l'amor ens fa feliços de veritat.

Feliç Any Nou a tots! El que confereix durada i plenitud és el lligam misteriós que ens uneix amb Déu, i en el qual s'actua el seu guiatge, o el que podem anomenar la «Providència» divina. En aquesta comunió aprenem que Déu, i també jo i cadascú de nosaltres, per la seva gràcia, sabem què és el que realment importa. D'aquesta manera —diu el teòleg Romano Guardini— enmig del passar, sorgeix l'eternitat real.

Us desitjo un feliç Any Nou, ple de Pau i de la realització de la voluntat de Déu!

† **Joan Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Trobada de diaques permanents a Madrid

Els diaques permanents de les diòcesis espanyoles van tancar l'Any de Sant Josep dedicant la trobada anual a la figura d'aquest Sant Just en vigílies de la seva clausura, el 8 de desembre.

Els diaques es van reunir a Madrid, del 4 al 7 de desembre, tenint com a tema central de treball: «El cor diaconal de Sant Josep». La trobada fou organitzada pel Departament per al Diaconat permanent de la Comissió Episcopal per al Clergat i els Seminaris. En aquestes jornades també s'abordà el tema del Sínode, que a l'octubre va començar en la fase diocesana i conclourà l'octubre del 2023 a l'Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes a Roma. El dissabte va tenir lloc l'acte de presentació i la salutació als participants. Es comptà amb les intervencions del President de la Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris, Mons. Joan Enric Vives; el President de la Subcomissió Episcopal de Seminaris, Mons. Jesús Vidal; i el Bisbe responsable del Departament per al Diaconat permanent, Mons. Francisco Cerro, Arquebisbe de Toledo.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Qui ha començat primer?... Déu!

Estem celebrant, amb la joia que escou, les festes del Nadal. «*Déu ha visitat el seu poble*» (Lc 1,68). I és que, en les relacions entre Déu i els homes, Ell sempre comença primer. Ell té la iniciativa.

Durant aquestes festes, en el cor del cristià, agraït pel do de Déu de donar-nos el seu Fill, hi cap tota una riquesa de sentiments: admiració del Naixement, veneració de la imatge del Nen Jesús, lectura atenta de l'Evangeli de Lluc que narra els fets, l'adoració dels pastors, els nostres pessebres, amb les nadales, les llums i l'arbre...

Però, en aquest segon diumenge de Nadal, la litúrgia ens ofereix contemplar el misteri de Déu fet home des d'una pers-

pectiva més teològica i poètica, alhora. L'Església vol que alcem el nostre pensament com el vol de l'àguila, de la mà de sant Joan.

Llegim: «*Al principi, existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu...*» (Jn 1,1).

Amb «al principi» traduïm el mot grec «arché». «Arché», des d'Homer, sovinteja en la literatura i en la filosofia grega. Significa començament, punt d'origen, causa primera de tot el que existeix.

En aquest sentit, el text de l'Evangeli de sant Joan al·ludeix pròpiament a un «abans de la temporalitat», és a dir, a un principi situat, no en el temps, sinó a un principi absolut, sobre el qual no es poden

fer afirmacions basades en el temps ni en l'espai, com correspon solament a Déu.

Per a alguns comentaristes, aquest text és d'un himne cristològic que, d'entrada, ens trasllada a l'eternitat, és a dir, abans de l'espai i del temps. D'aquesta manera, l'expressió «al principi» no indica el moment inicial sinó que ens projecta fora del temps, fent-nos submergir en la realitat de Déu, en qui no existeix ni començament ni canvi.

«*La Paraula s'ha fet carn i ha habitat entre nosaltres*» (Jn 1,14).

Temps enrere, Déu parlava pels profetes. En la plenitud dels temps, Déu envià el seu Fill. No eren paraules, era la Parau-

la. No eren paraules enceses, era la Llum. No eren paraules vives, era la Vida. No eren paraules divines, era Déu. Ja no va envià més profetes, ara envia el propi Fill. I s'anomena Déu-amb-nosaltres, Déu que salva, Emmanuel. No és un home ple de saviesa, sinó la Saviesa feta home.

«*La Paraula s'ha fet carn*». Tant ha estimat Déu el món. Ell ha començat primer. Encarnar-se no és precisament vestir-se de glòria i de felicitat, sinó que és prendre el farcell pesat de la nostra condició humana. Jesús neix com un de tants. Neix infant com tots i pobre com la majoria.

És el misteri de Nadal que celebrem.

PALABRA Y VIDA

Feliz Año de gracia 2022

Feliz Año Nuevo a todos! Empezamos una nueva página de nuestra historia personal y de la historia de la humanidad. Sabemos que Dios camina con nosotros, porque Él es el Señor de la historia. Siempre estamos en sus manos de Padre. Démosle gracias a Dios por la vida que nos ha concedido, por las personas buenas que han marcado nuestra vida hasta ahora, y pidámosle su sabiduría y su gracia para poder vivir responsablemente cada instante del nuevo año con fe, esperanza y caridad. Cada día el Señor se nos hará encontradizo, cada día vendrá a nuestro encuentro y cada día encaminará nuestros pasos por el camino de la paz. Que Él sea alabado, y que venga cuando llegue el momento de partir, para llevarnos a la vida para siempre, y estar donde Él está. Mientras estamos en este mundo, aprovechemos el tiempo de gracia que se nos concede para hacer el bien y para esperar la venida del Señor con toda confianza.

¡Feliz Año Nuevo a todos! Al iniciar el nuevo Año, celebramos la Jornada Mundial por la Paz, y dejamos resonar dentro de nosotros las palabras de los ángeles a los pastores, «¡Gloria a Dios en el cielo y en la tierra Paz a los hombres que ama al Señor!» (Lc 2, 14). Este año debe servir para dar a Dios la gloria que Él se merece, y para acoger el don de la Paz para todas las personas que amamos y conocemos, y para todos los hombres y mujeres de nuestro mundo. La «Paz» resume y contiene todos los bienes que el Mesías nos ha traído con su venida como Redentor, y al mismo tiempo resume todo lo que los discípulos de Cristo debemos aportar a nuestro mundo, con el amor y el testimonio de la nuestra fe: «*Cuando entréis en una casa, decid primero: "Paz a esta casa"*» (Lc 10,5). Oremos por la paz, profundicemos en iniciativas de paz, eduquemos y dejémonos educar para la paz. Paz que es justicia, reconciliación, solidaridad en la pandemia y respeto por los derechos humanos.

¡Feliz Año Nuevo a todos! ¿Nos damos cuenta de que la vida es un inmenso regalo, que no podemos desperdiciar, ni perder, ni destruir? Debemos aprovecharlo y vivir, no con superficialidad, o con desenfreno, o de forma materialista, sino llenándola de sentido y de amor, de generosidad, de fe y de esperanza. Porque es tiempo de encontrar a Dios, de vivir en Dios, y tiempo hacia la eternidad cuando «*Dios será todo en todos*» (1Co 15,28). Seamos, pues, agradecidos por la vida recibida. El tiempo nos es dado para buscar al que es intemporal, el Dueño del tiempo y el Señor de la historia. Dios se ha encarnado en Jesús de Nazaret y se sigue haciendo encontradizo en los momentos diversos de nuestra historia personal y en la historia del mundo. Es en Jesucristo que el tiempo adquiere su dimensión definitiva, porque el eterno irrumpe en lo temporal. Y, en el correr de los días y de los años, se hace presente el Dios-con-nosotros, el Emmanuel. La respuesta a un Amor tan inmenso no puede ser otra que el amor, y sólo el amor nos hace felices de verdad.

¡Feliz Año Nuevo a todos! Lo que confiere duración y plenitud es el vínculo misterioso que nos une con Dios, y en el que se actúa su guía, o lo que podemos llamar la «Providencia» divina. En esta comunión aprendemos que Dios, y también yo y cada uno de nosotros, por su gracia, sabemos qué es lo que realmente importa. De este modo —dice el teólogo Romano Guardini— en medio del pasar, surge la eternidad real.

¡Os deseo un feliz Año Nuevo, lleno de Paz y de la realización de la voluntad de Dios!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Es presenta a la Catedral d'Urgell un estudi sobre el *Cant de la Sibil·la*

La Catedral de Santa Maria va acollir el 14 de desembre la presentació d'un estudi sobre el *Cant de la Sibil·la*, que amb el títol «*Quan canta la Sibil·la*», ha estat editat en format de llibre. Els autors són Antoni Gelonch i Oriol Pérez, que fan un repàs pels aspectes històrics, mitològics, religiosos, musicològics de la figura de la Sibil·la. L'escriptor lleidatà Antoni Gelonch fou un dels impulsors de la recuperació de la tradició a Lleida.

El *Cant de la Sibil·la* és un drama litúrgic, en cant gregorià, de gran difusió a l'edat mitjana al sud d'Europa, que es portava a terme la Nit de Nadal abans de la Missa del Gall.

La Sibil·la, una profetessa, ens parla de la fi del món, i ens enfronta a l'esdeveniment final, al qual cal arribar nets de cor. Despullats de tota la faramalla del consum, curulls del poder de l'amor. «El jorn del judici parrà (apareixerà o es veurà) qui haurà fet servici...». Aquesta és la tornada que es va repetint

al llarg de totes les estrofes en el *Cant de la Sibil·la* en la versió de la Catedral de La Seu d'Urgell. L'amor vers els altres i les seves necessitats.

La Sibil·la es canta la nit del dia 24 de desembre, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, just abans de començar la Missa del Gall.

Es va recuperar la tradició fa uns anys, després de cinc-cents anys

d'aturada a Santa Maria d'Urgell, tot coincidint amb la prohibició del Concili de Trento. La darrera notícia que es té de la seva execució a La Seu és de 1536. Hi ha documentada una partitura d'aquest any 1536 del cant que es feia —amb particularitats específiques d'aquesta versió—, i que està custodiada a l'Arxiu Capítular d'Urgell.

Inicialment es cantava en llatí, però des del s. XIII es troben documentades versions en català —com la que es cantava a Santa Maria d'Urgell—, per la qual cosa es tracta d'una de les primeres expressions poètiques en aquesta llengua.

Recés d'Advent a la Catedral.

El dissabte 4 de desembre tingué lloc el recés d'Advent a la Catedral de La Seu d'Urgell. La Gna. M. Trinitat Cabrero, Monja jerònima a Refet (Seró), feu una breu reflexió sobre l'Advent amb la figura de la Verge Maria, centrada en dos dels textos més importants del Misteri de l'Encarnació: l'Anunciació i el Magnificat. Maria que acull la Paraula, que viu amb un «fiat» constant a la voluntat de Déu al llarg de la seva vida, mantenint-se sempre en segon terme, en silenci, guardant en el seu cor el que sentia, veia, vivia... I també exultant de goig perquè el Senyor havia fet en ella la gran meravella de l'Encarnació.

El recés continuà amb un temps d'adoració del Santíssim, el res

del Rosari i, finalment, l'Eucaristia dominical.

Concert a la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

La Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell va acollir, el diumenge 5 de desembre, un concert dins del programa del «Festival Orgues de Ponent i del Pirineu».

El festival va recuperar enguany el seu funcionament normal, després que l'any passat es van haver de suspendre algunes actuacions.

L'Associació «Amics de l'Orgue de les Comarques de Lleida» s'ha tornat a posar a disposició d'organistes i intèrprets de renom, per oferir a la societat un ampli ventall d'actuacions musicals, en les quals l'orgue és l'eix central. El

concert anà a càrrec de la Coral Xalesta i Jonatan Carbó (professor d'orgue del Conservatori Professional i Municipal d'Igualada), dirigits per Pol Pastor.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

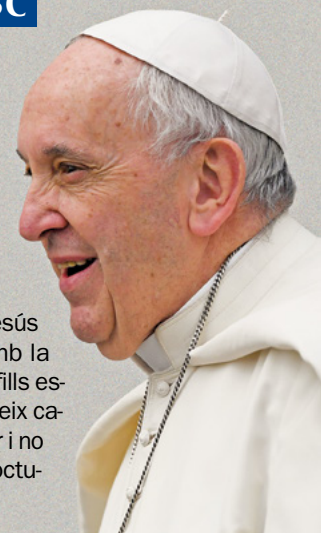

@Pontifex: «La crisi ambiental i la social són dues cares de la mateixa moneda. Les línies per a la solució requereixen una aproximació integral per a combatre la pobresa, per a retornar la dignitat als exclosos i, simultàniament, per a cuidar la naturalesa» (17 d'octubre).

@Pontifex: «L'oració cristiana infon en el cor humà una esperança invencible: l'amor de Déu pot transformar en bé qual-sevol experiència que toca el nostre camí» (21 d'octubre).

@Pontifex: «L'anunci de l'Evangeli reaviva l'esperança, perquè ens recorda que en tot el que ens toca viure Déu és present, ens acompanya, ens dona valentia i creativitat per a començar sempre un camí nou» (23 d'octubre).

@Pontifex: «Caminar darrere de Jesús és anar endavant per la vida amb la seva mateixa confiança, la de ser fills estimats de Déu. És recórrer el mateix camí del Mestre, que va venir a servir i no a ser servit (Mc 10,45)» (26 d'octubre).

Clausura de l'Any de Sant Josep a la diòcesi d'Urgell

El dia 8 de desembre, solemnitat litúrgica de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, va tenir lloc l'acte diocesà de clausura de l'Any de Sant Josep, que el Sant Pare va convocar per a tota l'Església del 8 de desembre de 2020 al 8 de desembre de 2021, coincidint amb el 150è aniversari de la Declaració de Sant Josep com a Patró de l'Església Universal pel Papa Pius IX l'any 1870.

L'Arquebisbe Joan-Enric, acompanyat del Vicari general i Rector de la Parròquia, Mn. Ignasi Navarri, i del Secretari general Mn. David Codina, va presidir l'acte que se celebrà a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'exposició al Santíssim Sagrament i el res del Sant Rosari que va concloure amb les lletanies de Sant Josep. Aquestes lletanies, amb data 1 de maig de 2021, foren aprovades per la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments.

En acabar el res del Sant Rosari, l'Arquebisbe va motivar la pregària amb una reflexió sobre la figura de Sant Josep. Ho va fer recordant que, amb la Carta apostòlica *Patris Corde*, el Sant Pare Francesc subratllava el valor de la figura de Josep com a Custodi de Jesús i de la seva Mare Maria, i com ha esdevingut, custodi i patró de l'Església que és la prolongació del Cos de Crist en la història. L'Arquebisbe va animar els fidels a valorar la figura de Josep com a fill en el Fill,

com a espòs de Maria, i com a servent. El gran exemple de servei de Josep, que sempre cobria les necessitats de Maria i de Jesús, des de la humilitat.

Després de la benedicció amb el Santíssim Sagrament, va tenir lloc l'Eucaristia en la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i concelebrada pel Vicari General, Mn. Ignasi Navarri i Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe glossà com Maria va ser preservada per Déu des del primer moment de la seva concepció de tota màcula o efecte del pecat original perquè havia de ser la mare de Jesucrist. Ella fou el gran do que retornava a la creació la pureza de la voluntat de Déu. El Dogma fou proclamat per Pius IX l'any 1854 recollint el sentit de la tradició cristiana al respecte. Maria és la dona que es fia de Déu, i amb el seu «fiat» esdevé la Mare de l'Autor de la Vida i model per a tots els creients, personatge central en l'Advent. Mons. Vives va recordar com en aquell dia es clausurava l'Any de Sant Josep que el Papa Francesc havia convocat i que ha fet que tots els cristians aprofundissin en la figura del pare de Jesús, el Custodi, que ens ensenya a custodiar i servir els nostres germans. I demanà que no es clogui l'amor a Josep i la seva exemplaritat.

VISQUEM EL NADAL

Els regals per als Reis Mags

Les figuretes més mogudes dels nostres pessebres són els Reis Mags, que els anem fent desplaçar d'un raconet fins al portal de Betlem, per arribar-hi en la festa de l'Epifania. D'aquesta manera poden complir la seva tasca d'adorar i regalar al Nen Jesús or, encens i mirra. Volen significar amb aquests presents, que l'Infant té la reialesa, la divinitat i la humanitat. Aquests són importants personatges que, com diu el Papa Francesc, «no es deixen escandalitzar per la pobresa de l'ambient, no dubten a posar-se de genolls i adorar-lo». Sovint reflexiono sobre com ens costa, a nosaltres, saber agenollar-nos des de la humilitat i la caritat cap als altres, especialment als més vulnerables...

Seguim amb els Reis Mags... perquè no perdin el camí, ja que venen de molt lluny, hi posem l'estel de Nadal, que els guiarà... i malgrat que pot semblar que el camí que han de fer és molt llarg i amb molts obstacles —com tants camins a la vida—... trobaran el petit i místic lloc del Naixement.

Acabem de canviar el vell calendari per un de nou i flamant, amb un 2022 ben gran, i tenim per endavant molts dies per poder fer possible que l'estel de Nadal ens guiï. A nosaltres i a tantes persones que potser també busquen en les seves vides i en el seu cor aquell portal messiànic, aquell pessebre que «parla de l'amor de Déu, el Déu que s'ha fet nen per dir-nos com és a prop de tot ésser humà, sigui quina sigui la seva condició».

Després d'adorar el Nen Jesús, els Reis Mags se'n van tornar a la seva terra, i sembla que aquí acaba la seva nadalença història. Però no us pica la curiositat de si van marxar de buit? Jo estic segur que Jesús també els va fer el seu obsequi, en forma de tres grans regals, ben espirituals i ben necessaris: la fe, l'esperança i la caritat. Amb aquests regals Melcior, Gaspar i Baltasar van retornar i van ajudar a «plantar el seu tabernacle entre nosaltres» com ens diu Joan en l'Evangeli d'aquest diumenge, i així continua resplendint la seva Paraula i la seva Llum entre tots nosaltres.

Siguem bons i que els Reis d'Orient ens portin regals, als més petits i als més grans de casa nostra!

Mn. Jaume Mayoral

Delegat de Càritas Diocesana d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep Maria Thomasi, prevere teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prevere carmelità.

4. □ Dimarts [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel Anna Seton, rel. paüla, dels Es-

tats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg., (rel. angèlica); sant Manuel González Garcia, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberg.

5. □ Dimecres [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliania, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; sant Carles Houben, prev. passionista.

6. □ Dijous [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Divendres [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Dissabte [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / SI 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 / Lc 3,15-16.21-22)]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

Diumenge II després de Nadal (C)

COMENTARI

«El qui és la Paraula es va fer home»

Avui les lectures ens conviden a meditar en profunditat sobre el que realment contemplem per Nadal, més enllà de les aparences. El gran pròleg de Joan és una magnífica síntesi del que celebrem aquests dies: *El qui és Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Tenia en ell la Vida i la Vida era la Llum dels homes. Doncs bé, Aquell qui és la Paraula de Vida i de Llum que era Déu i vivia amb Déu es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle; és a dir, s'ha fet un veí més del nostre món, de cadascú de nosaltres. Déu fet home! heus aquí el gran misteri que contemplem en aquests dies, un misteri incomprensible, que mai no serem capaços de copsar plenament. Com és la Llum resplendeix en la foscor i il·lumina tots els homes. I com és Vida ens permet de viure de la seva mateixa vida, la vida de Déu: A tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. Però això sí, cal acollir aquesta Llum i aquesta Vida. Perquè alguns no ho han fet: El món no l'ha reconegut; ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit. Aquest és un perill real també per a tots nosaltres: negar-nos a rebre la Llum i la Vida.*

La primera lectura ens presenta la saviesa de Déu que es fa present en el poble d'Israel. Aquesta saviesa ens fa pensar en la Paraula de l'Evangeli: *M'he establert a Sió, exerceixo el meu poder a Jerusalem... he tret brotada en la possessió del Senyor, en la seva heretat. Sant Pau ens recorda el gran do de la vinguda de Crist, Paraula de Déu, a la terra: Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist segons la seva benèvola decisió. Aquest és el gran do que ens ha fet Jesús. L'Evangeli encara ens diu: La Llei (la saviesa de Déu), Déu la donà per Moisès però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist, gràcia sobre gràcia. Només Jesucrist ens fa conèixer de veritat qui és Déu: Déu ningú no l'ha vist mai, però Déu Fill únic que està en el si del Pare és qui l'ha revelat. Necessitem tota la vida per endinsar-nos una mica en aquest gran do de Déu.*

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat". M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat».

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, Sió, / canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegarla. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 24,1-2.8-12)

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso. «El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad».

▶ Salmo responsorial (147)

R. *El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sió. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos.

Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.

Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Comienzo del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho.

En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. El verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo.

En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.